

Uskoa vaikeuksista huolimatta

”Minä talletan kaikki ohjeesi sydämeeni, etten rikkoisi sinua vastaan.” (Ps. 119:11.)

Avaintekstit:

Ps. 119:162;
Joh. 16:13-15;
2. Piet. 1:20, 21;
Ef. 2:8, 9;
Room. 3:23, 24;
Room. 6:15-18.

Protestanttisilla uskonpuhdistajilla oli jotakin sellaista, jota 21. vuosisadan ihmiset epätoivoisesti tarvitsevat: tarkoitus elämällään. Kirjassaan *The Empty Self* tunnettu amerikkalainen psykologi Philip Cushman käsittelee ihmisiä, jotka elävät tarkoituksetonta elämää. Heidän uskomuksensa ovat pinnallisia. Todella merkittävät asiat eivät merkitse heille juuri mitään, eikä heillä ole mitään, mikä olisi niin arvokasta, että sen puolesta voisi vaikka kuolla, joten elämälläkään ei ole paljoa arvoa.

Protestanttisessa uskonpuhdistuksessa mukana olleet miehet, naiset ja lapset olivat huomattavan erilaisia. Heillä oli selkeä tarkoitus, jonka vuoksi kannatti elää. Sillä, mihin he uskoivat, oli merkitystä, eivätkä he olleet valmiita tinkimään periaatteistaan. Heidän keskeiset uskonkappaleensa olivat erottamaton osa heitä. Niiden kieltäminen olisi tarkoittanut heille koko oman identiteetin kieltämistä. Kuolemankin edessä heillä oli sisäinen rauha.

Uskonpuhdistuksen ajoilta olevia esimerkkejä käyttäen paneudumme tämän viikon tutkistelussa siihen, miten Raamatun elämää muuttavat opetukset tarjoavat perustan aidolle tarkoitukselle ja todelliselle merkitykselle elämässä. Näiden ikuisten totuuksien ymmärtäminen valmistaa meitä hyvän ja pahan välisen suuren taistelun viimeistä kriisiä varten. Taistelu, jota uskonpuhdistajat kävivät, ei ole vielä ohi. Meidät on kutsuttu jatkamaan siitä, mihin he jäivät. Meikin voimme löytää Jumalan, joka on tarpeeksi suuri vastaamaan jokaiseen kohtaamaamme haasteeseen – Jumalan, joka antaa elämällemme sellaisen merkityksen ja tarkoituksen, ettei mikään maailmallinen voisi ikinä vetää sille vertoja.

4.–11.5. Kevään lähetysviikko

Tämä tutkistelu, joka perustuu *Suuri taistelu* -kirjan lukuihin 7-11 (Alfa ja omega, osa 7, luvut 7-11), on sapatiksi 4.5.2024

YKSIN JUMALAN SANA

Lue Ps. 119:103, 104; Ps. 119:147 ja Ps. 119:162. Miten Daavid suhtautui Jumalan sanaan? Kuinka tämä vaikutti uskonpuhdistajiin?

Raamattu oli uskonpuhdistajien uskon perusta ja heidän opetuksensa ydin. He ymmärsivät, että heillä oli käsissään innoitettua Jumalan elävää ja pysyvää sanaa (1. Piet. 1:23). He arvostivat jokaista sanaa. Kun he lukivat Raamatun sivuja ja uskoivat sen lupauksiin, heidän uskonsa vahvistui ja heidän rohkeutensa uudistui. "Sama koskee kaikkia Jumalan sanan lupauksia. Niissä hän puhuu meille yhtä suoraan kuin jos kuulisimme hänen äänensä. Juuri näiden lupausten kautta Kristus välittää meille armonsa ja voimansa. Ne ovat lehtiä puusta, josta 'kansat saavat terveyden'. Ilm. 22:2. Kun otamme ne vastaan ja omistamme itsellemme, ne vahvistavat luonnettamme ja tarjoavat innoitusta ja ravintoa elämällemme. Millään muulla ei ole sellaista parantavaa voimaa. Mikään muu ei anna sellaista rohkeutta ja uskoa, josta virtaa elinvoimaa koko olemukseen." (SLS 88.)

Raamattu loistaa iloa suruumme, toivoa masennukseemme ja valoa pimeytemme. Se antaa suuntaa hämmennyksemme keskellä, varmuutta sekasortomme keskellä, voimaa heikkouteemme ja viisautta tietämättömyytemme. Kun mietiskelemme Jumalan sanaa ja uskossa luotamme sen lupauksiin, Jumalan elämää antava voima uudistaa koko olemuksemme fyysisesti, henkisesti, emotionaalisesti ja hengellisesti.

Uskonpuhdistajat kyllästivät mielensä Raamatulla. He elivät Jumalan sanan mukaan, ja monet heistä kuolivatkin sanan tähden. He eivät olleet omahyväisiä, välinpitämättömiä ja huolettomia kristittyjä, joilla oli pinnallinen hartauselämä. He tiesivät, että ilman Jumalan sanan voimaa he eivät kestäisi heitä vastaan taistelevien pahan voimien edessä.

Wycliffen intohimo oli kääntää Raamattu englannin kielelle, jotta tavallinen ihminen voisi lukea ja ymmärtää sitä. Koska se oli laitonta, hänet julistettiin harhaoppiseksi ja tuomitiin kuolemaan. Oikeudenkäynnissään Wycliffe esitti vakavan vetoamuksen. "'Kenen kanssa te luulette taistelevanne? Vanhan, haudan partaalla olevan miehenkö kanssa? Ei! Te taistelette Totuutta vastaan. Totuus on teitä vahvempi ja voittaa teidät.' (J. A. Wylie, *The History of Protestantism*, kirja 2, luku 13.)". (ST2023 61, 62.) Wycliffen jäähyväissanat kävivät toteen, kun Jumalan totuuden valo karkotti keskiajan pimeyden.

JUMALAN SANAN VÄLITTÄ- MINEN ETEENPÄIN

Lue 2. Kor. 4:1-6 ja 2. Kor. 2:14. Mitä tekstit kertovat varmuudesta, joka Paavalilla oli niistä haasteista huolimatta, joita hän kohtasi julistaessaan Jumalan sanan totuutta?

Paavali kohtasi suuria vaikeuksia evankeliumia levittäessään. Hänellä oli kuitenkin varmuus siitä, että Jumalan sana lopulta voittaisi, sillä, kuten hän sanoi: ”Totuutta vastaan emme voi mitään, vaan me taistelemme sen puolesta.” (2. Kor. 13:8.)

Myös uskonpuhdistajat kohtasivat koettelemuksia, mutta uskon kautta he pysyivät uskollisina Jumalan sanalle. Eräs esimerkki rohkeudesta ylivoimaisten vaikeuksien edessä on William Tyndale. Tyndalen suurin halu oli antaa Englannille tarkka ja sujuva raamatunkäännös. Hän päätti kääntää Raamatun alkukielistä ja korjata virheitä, joita löytyi Wycliffen noin 140 vuotta aiemmin tekemästä käännöksestä. Lopulta Tyndalekin pidätettiin ja vietiin oikeuden eteen. Monet hänen käännöksistään, jotka painettiin Wormsissa, Saksassa, takavarikoitiin ja poltettiin julkisesti. Oikeudenkäynti pidettiin Belgiassa vuonna 1536 jKr. Tyndale julistettiin harhaoppiseksi ja tuomittiin poltettavaksi. Teloittajat kuristivat hänet sitoosaaan hänet paaluun, jossa sitten polttivat hänen ruumiinsa. Tyndale lausui viimeiset sanansa kuuluvalla äänellä: ”Herra, avaa Englannin kuninkaan silmät.” Rukoukseen vastattiin.

Neljän vuoden kuluttua hänen kuolemastaan oli julkaistu neljä englanninkielistä raamatunkäännöstä. Vuonna 1611 painettiin Kuningas Jaakon käännös, joka perustui suurelta osin Tyndalen työlle. Teosta työstäneet 54 tutkijaa hyödynsivät suurelta osin Tyndalen aiempaa käännöstä. Erään arvion mukaan vuoden 1611 Kuningas Jaakon käännös pohjautuu Vanhan testamentin osalta 76-prosenttisesti Tyndalen käännökseen ja Uuden testamentin osalta 83-prosenttisesti. Vuonna 2011 käännös täytti 400 vuotta, ja sitä oli siihen mennessä painettu yli miljardi kappaletta. Siihen pohjautuvat käännökset ovat vaikuttaneet kymmeniin miljooniin ihmisiin ympäri maailmaa.

Tyndale luotti, että Jumala tekee kaiken tahtonsa mukaan. Hänen elämällään oli iankaikkista merkitystä.

Lue Dan. 12:3 ja Ilm. 14:13. Kuinka jakeet soveltuvat Tyndalen elämään? Mitä rohkaisua tekstit antavat mahdollisuuksista vaikuttaa muiden ikuiseen kohtaloon?

HENGEN VALAISEMA

Opiskellessaan yliopiston kirjastossa Martti Luther löysi latinankielisen käännöksen Raamatusta. Hän ei ollut aiemmin tiennyt, että tällaista kirjaa oli edes olemassa. Silkasta ilosta hän luki luvun toisensa jälkeen. Hän oli hämmästynyt Jumalan sanan selkeydestä ja voimasta. Pyhä Henki valaisi hänen mielensä. Aiemmin perinteiden hämärtämät totuudet hyppäsivät selvinä esiin pyhän kirjan sivuilta. Kuvaillessaan ensimmäistä kokemustaan Raamatusta Luther kirjoitti: "Voi kunpa Jumala antaisi minulle itsellenikin tällaisen kirjan!"

Mitä periaatteita löydämme seuraavista teksteistä?

Joh. 14:25, 26 _____

Joh. 16:13-15 _____

2. Piet. 1:20, 21 _____

Näiden jakeiden voimallinen sanoma antaa varmuuden siitä, että sama Pyhä Henki, joka innoitti Raamatun kirjoittajia, ohjaa meitä, kun luemme Raamattua. Hän on jumalallisen totuuden jumalallinen tulkitsija. Valitettavasti monet tunnustavat kristityt tänä päivänä vähättelevät Raamatun yliluonnollista puolta ja liioittelevat sen inhimillistä puolta. Koska Paholainen ei voi enää pitää Raamattua meiltä salassa, hän tekee seuraavaksi parhaan asian: riisuu sen yliluonnollisen luonteen ja tekee siitä pelkästään hyvää kirjallisuutta tai, kenties vielä pahempaa, sortovälineen massojen hallitsemiseksi.

Uskonpuhdistajat näkivät selvästi, että Pyhä Henki – eivät papit, prelaatit tai paavit – oli erehtymätön Raamatun tulkitsija. Skotlantilainen uskonpuhdistaja John Knox ja Skotlannin kuningatar Maria kävivät mielenkiintoisen sananvaihdon. "Kuningatar Maria vastasi: 'Te selitätte Raamattua yhdellä tavalla ja he [roomalaiskatoliset opettajat] toisella. Ketä minun pitäisi uskoa ja kuka voi tässä olla tuomarina?'

Uskonpuhdistaja vastasi: 'Teidän tulee uskoa Jumalaa, joka puhuu selvästi sanassaan. Asioissa, joita sana ei vahvista, teidän ei tule uskoa ketään. Jumalan sana on riittävän selkeä sellaisenaan. Jos joku sanan kohta näyttää vaikeasti ymmärrettävältä, Pyhä Henki, joka ei koskaan ole ristiriidassa itsensä kanssa, selittää asian toisilla raamatunkohdilla niin, ettei jää epäilyksen aihetta, paitsi sellaisille, jotka ovat päättäneet jäädä tietämättömyyteensä.' (David Laing, *The Collected Works of John Knox*, osa 2, s. 281, 284.)" (ST2023 158.)

YKSIN KRISTUS - YKSIN ARMO

Lue Ef. 2:8, 9; Room. 3:23, 24; Room. 6:23 ja Room. 5:8-10. Mitä tekstit opettavat pelastussuunnitelmasta?

Jumala on antanut pelastuksen lahjana. Pyhä Henki johtaa meidät ottamaan uskossa vastaan sen, minkä Kristus on niin auliisti tarjonnut kuolemalla Golgatan ristillä. Jeesus, Jumalan Poika, tarjosi täydellisen elämänsä sovittaakseen meidät.

Jumalan oikeudenmukaisuus edellyttää täydellistä kuuliaisuutta. Kristuksen täydellinen elämä tulee meidän epätäydellisen elämämme tilalle. Jumalallinen laki, jonka me olemme rikkoneet, tuomitsee meidät iankaikkiseen kuolemaan. Raamattu on selkeä. Syntisten valintojemme tähden olemme jääneet kauas Jumalan ihanteesta elämässämme. Olemme tehneet syntiä. Itsemme varassa emme voi täyttää Jumalan oikeudenmukaisia ja vanhurskaita vaatimuksia. Ansaitsimme iankaikkisen kuoleman. Hyvä uutinen on kuitenkin tämä: ”Synnin palkka on kuolema, mutta Jumalan armolahja on iankaikkinen elämä Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme.” (Room. 6:23.) Se on ansaitsematon lahja.

Luther ja protestanttiset uskonpuhdistajat löysivät Kristuksen ja yksin Kristuksen pelastuksensa lähteeksi. Silloin Luther alkoi saarnata sanomaa Kristuksen pelastavasta armosta. Väikijoukot kerääntyivät kuulemaan hänen elämää muuttavaa julistustaan. Hänen sanansa olivat kuin raikasta vettä elämän karussa autiomaassa harhaileville. Ihmiset olivat keskiaikaisen kirkon perinteiden kahleissa, ja heitä pidettiin vuosisatoja vanhojen rituaalien orjuudessa, jotka eivät tarjonneet hengellistä elämää. Lutherin raamatullinen sanoma kosketti sydämiä, ja ihmisten elämä muuttui.

Lutherin lukiessa Uutta testamenttia Jumalan hyvyys mykisti hänet. Hän oli hämmästynyt Jumalan halusta pelastaa koko ihmiskunta. Kirkonjohtajien tuolloin opettama yleinen näkemys oli, että pelastus on osittain ihmisen ja osittain Jumalan työtä. Luther ymmärsi, että Kristuksen ristinkuolema kattoi kokonaan koko ihmiskunnan.

”Kristusta kohdeltiin meidän ansiomme mukaan, jotta meitä voitaisiin kohdella hänen ansionsa mukaan. Hänet tuomittiin meidän syntiemme tähden, joihin hänellä ei ollut mitään osaa, jotta meidät voitaisiin vanhurskauttaa hänen vanhurskautensa tähden, johon meillä ei ole mitään osaa. Hän kärsi kuoleman, joka kuului meille, jotta me saisimme elämän, joka oli hänen.” (4AO 16.)

KUULIAI- SUUS - USKON HEDELMÄÄ

Lue Room. 3:27-31, Room. 6:15-18 ja Room. 8:1, 2. Mitä jakeet opettavat pelastuksesta yksin Kristuksen vanhurskauden kautta?

Uudet tuulet puhalsivat kirkossa Lutherin päivinä. Kymmeniätuhansia opetettiin kääntämään katseensa omista synneistä Jeesukseen. Epäilemättä ne, jotka katsoivat itseensä, näkivät vain lannistavia asioita. Siksi meidän tulee katsoa Jeesukseen.

Jumalan armo muuttaa meitä. Eräänä päivänä John Wesley osallistui moravialaisyhteisön kokoukseen Lontoossa. Hän kuunteli hämmästyneenä Lutherin johdantoa Roomalaiskirjeeseen. Ensimmäistä kertaa hän alkoi ymmärtää evankeliumia. Hän tunsu outoa vetoa tähän Kristukseen, joka oli antanut henkensä hänen puolestaan. Hän huudahti: "Tajusin luottavani Kristukseen, yksin Kristukseen, pelastajanani ja sain varmuuden, että hän otti pois *minun* syntini, juuri *minun*. Hän pelasti *minut* synnin ja kuoleman laista." - John Whitehead, *The Life of Rev. John Wesley, M.A.* (Lontoo: Stephen Couchman, 1793), s. 331.

Lue 1. Piet. 2:2; 2. Piet. 3:18; Kol. 1:10 ja Ef. 4:18-24. Mitä tärkeitä totuuksia tekstit paljastavat kristillisestä elämästä?

Uskonpuhdistajat tutkivat Raamattua järjestelmällisesti löytääkseen lisää totuutta. Koska he eivät olleet tyytyväisiä silloiseen uskonnolliseen ilmapiiriin, jossa ei ollut tilaa kasvulle, he halusivat tuntea Kristusta paremmin. Keskiajalla monet Raamatulle uskolliset kristityt maksoivat korkean hinnan sitoutumisestaan. Heidä kidutettiin, vangittiin, karkotettiin ja teloitettiin. Heidän omaisuutensa takavarikoitiin, kotinsa poltettiin, maansa tuhottiin ja heidän perheitään vainottiin. Kun heidät karkotettiin kodeistaan, he etsivät kaupunkia, "jonka Jumala itse on suunnitellut ja tehnyt" (Hepr. 11:10). Kun heidät kidutettiin, he siunasivat kiduttajiaan. Kun he viruivat pimeissä vankityrmissä, he turvautuivat Jumalan lupauksiin valoisaammasta huomisesta. Vaikka heidät oli vangittu, he olivat vapaita - vapaita Kristuksessa odottaen hänen paluutaan.

Kun katsot itseesi, mitä pelastuksen toivoa sinulla on?

KERTAUS

Lisäaineistoa: ”Jumalaa uskollisesti palvelevat eivät tehneet työtään yksin. Vaikka tämän pimeän maan hallitsijat ja avaruuden pahat henget (Ef. 6:12) olivat liittossa heitä vastaan, Herra ei hylännyt kansaansa. Jos heidän silmänsä olisivat auenneet, he olisivat muinaisajan profeetan tavoin voineet saada selvät todisteet Jumalan läsnäolosta ja avusta. Kun Elisan palvelija näytti isännälleen heidän taloaan piiritävyä ja pakomahdollisuudet estävän vihollisarmeijan, profeetta rukoili: ’Herra, avaa hänen silmänsä, jotta hän näkisi.’ (2. Kun 6:17.) Koko vuorenrinne oli täynnä tulisia vaunuja ja hevosia. Taivaan armeija oli asemissa vartioimassa Jumalan miestä. Samoin enkelit olivat vartiossa niiden yllä, jotka tekivät työtä uskonpuhdistuksen hyväksi.” (ST2023 130, 131.)

”Kun voimakkaat viholliset liittyivät yhteen tehdäkseen lopun reformoidusta uskosta ja kun näytti, että tuhannet miekat pian vedettäisiin tupestaan, Luther kirjoitti: ’Paholainen näyttää raivonsa. Jumalattomat paavit juonittelevat, ja meitä uhkaa sota. Kehottakaa ihmisiä rohkeasti viipymään Jumalan valtaistuimen edessä uskossa ja rukouksessa, niin vihollisemme pakotetaan rauhaan Jumalan Hengen voittamina. Meidän suurin tarpeemme ja tärkein työmme on rukous. Tietäkööt ihmiset, että heidän on rukoiltava, koska he ovat nyt alltiita miekan terälle ja Paholaisen raivolle.’ (D’Aubigne, kirja 10, luku 14.)” (ST2023 131.)

Uskon kautta vanhurskauttaminen, tuo suuri totuus, jonka Luther löysi uudelleen, on evankeliumin perusta - totuus, jolla pelastustoivomme lepää. Lutherin virren ”Jumala omi linnamme” sanointu välittää voimallisesti evankeliumia: ”On turha oma voimamme vääryyden valtaa vastaan. Me turman vallat voitamme Herrassa ainoastaan. Hän, Kristus, kuningas, on voitonruhtinas. Hän, Herra Sebaot kiusaajan joukkiot lyö maahan, voiton saattaa.” - *Seurakunta laulaa* (Kirjatoimi 2001), nro 100, 2. säk.

Keskustelunaiheita:

1. Kuinka voimme selittää armon ja lain sekä uskon ja hyvien tekojen välisen tasapainon?
2. Miksi meidän on niin helppo antaa mieleemme luisua lakihenkisyyteen? Miten määrittelisitte lakihenkisyyden? Miksi se on niin vahingollista kristilliselle uskollemme?
3. Onko olemassa jonkinlaista vaaraa siitä, jos käsitettä ”armosta pelastuminen” ei ymmärretä oikein? Mihin käsitteen vääryymmärtäminen voi johtaa?